

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrť leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in velja trístopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nfrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/26. uri popoldne.

Štev. 68.

V Ljubljani, v soboto 26. marca 1887.

Letnik XV.

Meščanje!

Z ozirom na določila volilnega reda za deželno glavno mesto Ljubljano vršile se bodo koncem tega meseca marca volitve v mestni odbor.

Zopet toraj je meščanom poslužiti se ene najvažnejših pravic in v mestni odbor izbrati si svoje zastopnike, katerim se z izvolitvijo nalagajo velike dolžnosti in velika odgovornost, od katerih se tirja, da po vsi svoji moči v korist svojih someščanov delajo in za to skrbé, da se mestne pravice varujejo, da deželno glavno mesto tudi vedno zasluži to ime in da je v vzgled drugim mestom naše ožje domovine, da končno napreduje v vsakem oziru in da smé vsak Ljubljanski meščan ponosen biti z njegovo upravo.

Teh načel se je vedno držal naš narodni mestni odbor; on je varoval strogo pravice in spolnoval dolžnosti, ktere mu daje mestni statut. Po vsi svoji moči skrbel je za povzdigo mesta. Utrjevaje to, opozoruje volilni odbor častite meščane le na važneja dela zadnjega časa, med ktera šteje:

Zgradbo kasarne, bolnice za silo in enega dela Francovega nabrežja, olupšavo parka pod Turnom, zgradba raznih kanalov, razširjava plinove razsvitljave, zakup užitninskega davka, sklep za zgradbo novega šolskega poslopja, potegovanje za ustanovitev lesne obrtne in strokovne šole za čipke (špice) in umetno vezenje, prizadevanje za sklopljenje podturnske graščine z mestno občino in pridobitev dovoljenja za ustanovo hranilnice.

Volilni odbor je trdno prepričan, da so načela mestnega odbora prava, mestnemu razvoju in povzdigi koristna, da bode s temi načeli upravljano deželno glavno mesto vedno bolj in bolj napredovalo in ostalo ponos naše dežele. Teh načel se bode po mislih volilnega odbora držati tudi novo-izbranim mestnim odbornikom, katerih z ostalimi čaka mnogo za mesto važnih, novih in izvršitev že začelih del.

Opozarjamo le: na vodovod, na zgradbo ljudske šole, na pripravo potrebnih prostorov za omenjeni dve obrtni šoli, na uredbo kanalizacije, na ustanovitev hranilnice itd.

Častiti volilci so si po zrelem preudarjanji izbrali deloma možé za kandidate, kateri so že dobro znani, skušeni zastopniki bili, deloma pa obče znane, za napredek mesta vnete možé, od katerih je volilni odbor preverjen, da nimajo le za tako mesto potrebnih lastnosti, ampak da si bodo tudi v čast šteli, posvetiti svoje moči blagru deželnega glavnega mesta.

Prepričan, da bodo vsi zavedni, za povzdigo in blagor mesta vneti meščanje svoje pravice se poslužili in národno dolžnost spoznili, priporoča volilni odbor toplo svojim častitim someščanom v volilnih shodih izbrane kandidate s željo, da bi se častiti volilci v obilnem številu udeležili volitev in enoglasno izbrali te-le gospose:

v III. volilnem razredu dné 28. marca:

Oroslava Dolenca, svečarja in hišnega posestnika;
Ivana Tomšiča, učitelja na c. k. vadnici in vrednika;
Ivana Železnikarja, vrednika.

Srečko Nollija, kleparskega mojstra;
Ignacija Valentinčiča, zastopnika zavarovalnega društva in hišnega posestnika.

V II. volilnem razredu dné 29. marca:

Josipa Benedikta, trgovca in hišnega posestnika;
Vladirja Hráskega, deželnega inženirja;

Ivana Gogalo, c. kr. notarja;
Dr. Ivana Tavčarja, advokata;

Matijo Zittererja, viteza di Casa Cavalchina? c. kr. stotnika v. p.

V I. volilnem razredu dné 31. marca:

Dr. Karola Bleiweisa viteza Trsteniškega, primarija deželne bolnice in hišnega posestnika.
Vaso Petričiča, trgovca in hišnega posestnika.

V Ljubljani, 24. dan marca 1887.

Národni volilni odbor.

Državni zbor.

Z Dunaja, 24. marca.

Slovensko šolstvo v budgetnem odseku.

Budgetni odsek državnega zbora obravnaval je véeraj proračun naučnega ministerstva. Slovenski poslanec dr. Tonkli je pri tej priliki grajal razvado, da profesorji srednjih šol domá podučujejo učence in kratijo zaslužek pridnim in marljivim dijakom višjih razredov. V nekterih krajih, n. pr. na Dunaju, se to godí tako splošno, da imajo profesorji od domačega podučevanja boljše in večje dohodke, kakor od svoje letne plače. Naučni minister Gautsch je odgovarjal, da ministerstvo sprevidi nedostatnost takega hišnega podučevanja in da je zarad tega razposlalo že mnogo jako ostrih ukazov v tej zadevi; tako n. pr. je vodjem prepovedano učence jemati na hrano in v stanovanje, profesorjem pa je to prepovedano zastran učencev lastnega zavoda. Tudi je prepovedano učiteljem

domá podučevati učence lastnega zavoda ter jim je to dovoljeno le tam, kjer ni drugih domačih podučevalcev.

Dr. Tonkli je ministra pa tudi vprašal, kako je z napredkom slovenskih paralelk v Ljubljani? Minister Gautsch je odgovarjal, da je bil ministerjalnega referenta poslal v Ljubljano, da bi se osebno prepričal o učenem napredku slovenskih paralelk. Poročilo dotičnega referenta je sploh ugodno in minister bode skrbel, da bo vstrezal željam in dejanskim potrebam, kakor se je v marsikterem oziru že zgodilo.

Dr. Tonkli na to ministra zavrne, da je vsled dobrega vspeha slovenskih paralelk Ljubljanskih odstranjen zadnji pomislik, ki ga je vlada gledé slovenskega učnega jezika imela, ter priporoča, da naj se po zgledu Ljubljanske gimnazije že skoraj vrnajo tudi druge slovenski mladini namenjene gimnazije, kar se je že večkrat zahtevalo v resolucijah.

Toraj prosi slavni odsek, da naj sprejme naslednjo resolucijo:

„Vladi se naroča, da, izvršujoč od poslaniške

zbornice že večkrat sklenjene resolucije, odpravi pripravne kurze, ki za slovenske učence obstojé v Celji in Gorici, ter za spodnje razrede na državnih gimnazijah v Gorici, Trstu, Mariboru in Celji osnuje slovenske paralelke, na spodnji gimnaziji, ki se ima premestiti iz Pazina v Pulj, pa hrvatske paralelke, in da jih odpré že v prihodnjem šolskem letu 1887/88.

Dalje se vladi naroča, da naj se v državnih gimnazijah v Celovecu in Beljaku, in na državnih realkah v Mariboru, Celovecu in Trstu slovenski jezik proglasi za obligaten učni predmet s slovenskim učnim jezikom, ki ga imajo podučevati postavno kvalificirani učitelji in ga zahtevati tudi kot predmet za zrelostni izpit, kakor to že sedaj velja na realkah v Ljubljani in Gorici.“

Tej resoluciji je ugovarjal nemško-liberalni štajarski poslanec Heilsberg, češ, da si Slovenci sami želé nemškega poduka, in da bi ne bilo prav nemščino kratiti. Toda odsek je spoznal opravičenost od Tonkli-ja sprožene resolucije in jo je sprejel z veliko večino.

V drugi (večerni) seji prišle so na vrsto strokovnjaške šole. Dr. Tonkli je ministra vprašal, bode li obrtna šola, ki jo snujejo v Trstu, tako vravnana, da bode služila tudi poduku slovenskih in hrvaških učencev? Tudi je prosil, naj mu minister pové, kako je z obrtnim podukom na Kranjskem?

Minister je na ti vprašanji odgovarjal, da se gledé Kranjske vrše razprave zaradi ustanovitve strokovnjaške šole za lesno obrt; ni pa še določeno, ali se bode taka šola napravila v Ljubljani, ali pa v Ribnici. Gledé državne obrtne šole v Trstu, pa je minister rekel, da se bode po razmerji vpisanih učencev skrbelo za to, da bodo slovanski učenci dobivali poduk v svojem maternem jeziku, ne da bi bilo treba zaradi tega spreminjati določbe zastran učnega jezika.

Pri ljudskem šolstvu je dr. Tonkli ministra spominjal na slabo poslopje dekliške pripravnice v Gorici in na čudne razmere v Trstu, kjer še zdaj nimajo nobene šolske postave in mestni odbor s šolami šari, kakor se mu zljubi. Skrajni čas bi bil, da bi vlada vravnala že skoraj šolstvo v Trstu in okolici, s posebnim ministerskim ukazom, kakor se je zgodilo na Tirolskem, ako ni mogoče mestnega zbora pripraviti, da sklene potrebam primeren šolski zakon. Minister je odgovarjal, da je zidanje novega poslopja v Gorici načeloma že sklenjeno in se bode morda že v proračun prihodnjega leta v ta namen postavil primeren znesek. Kar se pa tiče ljudskega šolstva v Trstu in okolici, bi ministerstvo samo z veseljem pozdravilo zakonito vrnavo njegovo, toda zaprek je toliko, da jih je silno težko premagati. Ta odgovor ministrov je tem čudnejši, ker dr. Gautsch velja za jako odločnega moža. Tukaj ima lepo priliko pokazati svojo odločnost in tržaškimi irredentovcem pokazati, da se morajo gledé šolstva tudi oni vklanjati ministromi volji.

Kvotna deputacija

zborovala je danes zvečer skoraj do polnoči, da je rešila predloge, ki se imajo gledé skupnih doneskov izročiti ogerski deputaciji. Po dejanskih dohodkih preteklih let računili so naši poslanci, koliko bi imela Ogerska prav za prav plačevati. Eden izmed njih je preračunal, da bi imela v pravi primeri naša polovica plačevati 54, ogerska pa 46 odstotkov; neki drugi je bil izračunal, da bi nas zadevalo 58, Ogre pa 42 odstotkov. Deputacija je sicer priznala, da je načelo, po katerem sta računila omenjena poslanca, pravo in pravično, ali sprejela je predlog poročevalcev, ki nasvetuje, da naj naša polovica plačuje 66, ogerska pa 34 odstotkov.

Za vojno Granico bi morala Ogerska kakor doslej posebej plačevati še dva odstotka. Po tem takim bi zadevalo našo polovico prav za prav 64-68%, ogersko pa z vojno Granice vred 35-32%. Po predlogu in računu kvotne komisije bi imela naša polovica plačevati 69 odstotkov, ogerska z vojno Granico vred pa 31 odstotkov, toraj še manj, kakor je z Granico vred plačevala dozdej. Iz te velike razlike je razvidno, da se naša in ogerska kvotna deputacija ne boste porazumele o velikosti doneskov za skupne zadeve, in da ne bode ostajalo družega, kakor dosedanje razmerje še za eno leto podaljšati. Ako se namreč kvotni deputaciji ne morete zediniti, določuje cesar, koliko zadene vsaktero polovico, in ni dvoma, da bode v tem slučaju ostalo pri dosedanjih številki, ker je za vladarja jako težko tej ali ali uni stranki prav dati.

Bolniške blagajnice.

Da bi bil že skoraj rešen zakon o bolniških blagajnicah, pričela se je današnja seja že ob desetih dopoldne in je trajala čez tretjo uro popoldne. Tudi danes so se nekteri še oglašali pri tej ali oni določbi, ali konečno je vendar zakon obveljal brez posebnih prememb večidel po navseh odsekovih. Levičarji so se menda naveličali večnih ugovorov in se niso več dosti pobrigali za razpravo. Bili so že tako medli in siti vednega glasovanja, da še niso vstali, ko je prišla od njih samih nasvetovana resolucija na glasovanje, ki vladi priporoča, naj predloži enak zakon tudi za druge, zlasti za kmetijske delavce.

Zvečer je obrtnijski odsek razpravljaj sklepe gospodske zbornice gledé zavarovanja delavcev proti nezgodam. Gospodska zbornica je v nekterih rečeh spremenila sklepe poslaniške zbornice. Odsek je sklenil pritrditi tem premembam; samo gledé ene je sklenil ostati pri svojem prvotnem sklepu. Poslaniška zbornica je namreč sklenila, da naj delavci

plačujejo 10 odstotkov zavarovalne premije, gospodarji pa 90 odstotkov. Gospodska zbornica pa je to spremenila tako, da naj teh 10 odstotkov plačujejo samo delavci, ki imajo več zaslužka, kakor 1 gl. na dan; delavci z manjšim zaslužkom pa naj nič ne plačujejo. Ta sklep gospodske zbornice bil je sinoči soglasno zavržen; večina odsekova priporoča zbornici, naj ostane pri prvotnem svojem sklepu, manjšina pa hoče predlagati, da naj vso zavarovalnino plačujejo gospodarji, in da naj se delavcem ne naklada omenjenih 10 odstotkov. Zbornica bode najbrže ostala pri svojem prvem sklepu, in nadejati se je, da se bode potem vdala tudi gospodska zbornica.

Govor g. posl. Mih. Vošnjaka

v državnem zboru dne 11. marca 1887 pri razpravi o bankovnem predlogu.

Zistem eskomptovanja posojilnicnih menjic ima vsaj za tiste posojilnice, katerih organizacijo poznam, in to so v pri vrsti posojilnice v južnih pokrajinah, malo vrednosti, ker mali in srednji posestnik ne potrebuje velikega posojila.

Pride n. pr. hipoma v zadrego, pogine mu kako govedo, ali vseli se bolezen v njegovo družino, ali stiskajo ga elementarni dogodki, potrebuje tedaj 30, 40 ali 50 goldinarjev. Ta mala menjica, ki je bila daleč kje na deželi sprejeta, pošlje naj se podružnici avstro-ogerske banke, toraj n. pr. na Štajarskem v Gradec; more li, vprašam, vodstvo podružnice presoditi, če ima ta mala in sicer od čisto neznanih oseb vsprejeta menjica kako ceno ali ne? Jaz pravim ne! Banka bode sem ter tje te menjice zamenjala, ker je njih znesek majhen; ako je pa več taci menjice, katerih prejemniki (acceptantje) in žirantje niso znani, bodo z menjavanjem težave. V tem oziru vpelje naj se drug način, po katerem bi bilo mogoče na podlagi tako potrebne varnosti nakladanja denarjev avstro-ogerske banke malemu in srednjemu zemljiškemu posestniku tudi one koristi iz velike naprave avstro-ogerske banke nakloniti, ktere obrtniki in trgovci sploh že od nek-daj uživajo.

Da bi to, ako je n. pr. na menjici zaznamovana firma protokolirana, vrednost menjice povišalo, na to vprašanje je že ekscelencija g. finančni minister v negativnem smislu odgovoril.

Vsakdo more prositi za protokoliranje firme, kdor je prej pogoje spolnil, brez ozira na zmožnost kredita.

Sedaj bi se vprašalo: kako naj se srednjim in malim posestnikom odpró bankina sredstva? Dva slučaja sta tu mogoča; ali se izbere pot menjicne eskompte, ali pa naj se ravná tako, da se posojilnicam kot takim bankima denarna sredstva v kaki primerni obliki dadó na razpolaganje.

Popolno opravičeno je, gospoda moja, da se je zadnja leta širilo mnenje, ki se je držalo načela, naj se kmetski stan sploh ne seznanja z menjicami, naj se toraj pri vsaki priliki skuša tako ravnati, da kmetski stan še vedel ne bo, da se take dolžne listine nahajajo, in jaz moram iz svoje skušnje le potrditi, da se je vravnava, ktero sem vpeljal pri onih posojilnicah, ki spadajo k „zvezi slovenskih posojilnic“, prav dobro obnesla, in da je v tistih krajih, v katerih so še pred petimi ali šestimi leti zasobniki goljufno izdajali menjice, s čemur so kmete, ki niso poznali menjicnih listin, materijalno uničevali, to hvala Bogu ponehalo.

Posojilnice slovenskih pokrajin imajo pri reeskompti menjic od avstro-ogerske banke zelo malo pričakovati, če prav bi hotla avstro-ogerska banka pri tem postopati na najkulantnejši (vestnej) način.

Gledé druge točke, oziroma gledé podpore, ktero bi morala avstro-ogerska banka zemljiškim posestnikom nakloniti z — nečem rabiti besede „offener Credit“ — kulantnim dovoljevanjem posojil zadrugam samim, menim, da bi se na ta način kmetijske stiske zelo polajšale, zlasti, ako se pomisli, da je bankino obrestno merilo, kakoršno je sedaj, mnogo nižje, nego si je na deželi moč denar dobiti.

Ker sem ravno sedaj pri tem predmetu, bi toraj rad tudi spominjal na resolucijo, ktera je bila v tem oziru v odboru sprejeta in ktera leži tudi tu pred visoko zbornico, da jo sprejme. V njej se namreč prosi visoka vlada, naj dela na to, da se z

gospodarskimi in obrtnimi zadrugami pri odmerjevanji kredita ne bode ravnalo „nevgodneje“, kakor z drugimi, ki iščejo posojila.

V tem oziru bi opomnil, da se mi to zdí pretesno. Po mojem mnenji se mora s temi zadrugami ugodneje ravnati, nego z drugimi iskalcji kredita, da bode toraj mogoče, kolikor se dá, pospeševati njih namen, namreč dalje oddajati posojila v manjših zneskih.

O hipotekarnem kreditu je gospod poslanec dr. Menger tudi obširno razpravljaj in pri tem je grajal, da je obrestno merilo, ktero stavi avstro-ogerska banka, previsoko. Da, gospoda moja, to je gotova resnica; a za-me nima nikake velike važnosti, ker držim se načela, naj se avstro-ogerska banka kot taka ne spušča preveč v kupčijo s hipotekarnim kreditom, marveč naj si na podlagi, ktero sem prej imel čast tukaj pokazati, prizadeva, osebni kredit laglje in ceneje dobiti, in ker so pri tem dotične stranke proste stroškov hipotekarnih zavarovanj.

Sedaj preidem na poročilo, ktero je pred nami.
(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. marca.

Notranje dežele.

V Budapeštu je naš presvitli cesar pri dvornemu obedu napil nemškemu cesarju: „Z odkritosrčnim spoštovanjem, srčno vdanostjo in pravim prijateljstvom spominjam se na današnji pomenljivi dan Nj. Veličanstva nemškega cesarja in pruskega kralja. Bog ohrani, obvárj in blagoslovi Nj. Veličanstvo!“

Nedavno so poročali listi, da se je *finančni minister dr. Dunajevski* naveličal svoje službe. Kakor pa se „Politiki“ poroča iz Dunaja, levičarji ne bodo še tako hitro nadomestili Dunajevskega s svojim kandidatom. Dunajevski ni prišel z desnico navskriž v politični zadevi, marveč le v stvarnem vprašanji, ki pa se bo rešilo v sporazumljenji z desnico. Toraj so to tudi le prazne marne levičarjev — kaj pak da njih srčne želje. Upajmo, da se še dolgo ne spolnijo.

Odsek *gospodske zbornice* je § 102 bančnega statuta zopet vsprejel po prvotnem vladnem predlogu. Ovrigel je s tem predlog poslanca pl. Derschatta, ktereja je poslaniška zbornica potrdila 16. marca s 118 glasovi proti 114. Plem. Derschatta je, kakor znano, predlagal, da si država in banka delite dobiček po izplačanih 6% dividende. Le kratko je bilo veselje levece po zmagi. Vlada se je obrnila do gospodske zbornice, ki bo gotovo potrdila nasvet svojega odseka. Levičarji upajo, da pri novem glasovanji dobé do 150 glasov; pa tudi desnica mora vedeti, kaj jej je storiti v tem slučaju, da varuje svojo in državno korist. Sicer si res vsak državljan želi in gotovo tudi finančni minister, da bi se po sklepu spodnje zbornice ravnalo; tudi je res, da bi se delničarji morali zadovoljiti s šestodstotno, da še z nižjo dividendo. Toda velike politične stranke ne računajo le z „gorkimi željami“, marveč se morajo ozirati na politične razmere. Državno-zborna desnica mora skrbeti, da ponovi avstro-ogersko nagodbo z najugodnejimi pogoji. Do sedaj je bila navada, da je pri vsakratnem posvetovanji o avstro-ogerski nagodbi morala vlada odstopiti. Ta želja se levičarjem letos ne smé izpolniti. Pri tem vprašanji in glasovanji se mora desnica ozirati na ogersko vlado in avstro-ogersko banko. Minister Dunajevski in Tisza bila bi gotovo raje dobila večji dobiček pri banki, pa morajo že razmere biti po tem, da je sedaj nemogoče. To kaže tudi glasovanje desnice, ki je izvzemši tri poslance glasovala za vladni predlog.

Vnanje države.

Vsled nameravane vstaje postali so *bolgarski regentje* jako previdni. Po vsi deželi je živabno vojaško gibanje. Ob meji razpostavljajo straže, da odvrnejo mogoče vnanje napade. Po deželi premikajo vojaške posadke, da sumljive vojaške oddelke nadomestijo s zanesljivimi. V Ruščuk so zadnji čas došli oddelki konjištva iz Šumle in peštva iz Tirnove. V Varni so pomnožili topništvo in v kratkem pripravijo vtrdbine. Dalje poroča „Pol. Cor.“ iz Sofije, da namerava bolgarska vlada v Tirnovi napraviti vtrjen tabor, kjer se bodo zbirali večji vojaški oddelki. — Stojlov se je vrnil iz Carigrada, ker se prične delovanje za sobranje. Ker se bodo obravnave vršile izključivo v Sofiji, vrnil se bo najbrž tudi Vulkovič iz Carigrada. Riza Bey pise povoljno v svojih poročilih o dogovorih z bolgarskimi regenti. — Vlada bolgarska je opozorila turško, da skušata stotnika Nabokov in Kiselski na turški zemlji zbrati oboroženo četo; naj toraj to četo razoroži in njene ude pošlje v Azijo.

Veliki križ orlovega reda je prejel odposlanec sv. Očeta, monsignore **Galimberti**, o priliki devetdesetletnice nemškega cesarja. Tudi sovednik Rimskega lista „Moniteur“ je bil odlikovan z križem istega reda. Na nemškem dvoru je bil papežev odposlanec jako prijazno sprejet, kar se njegovemu posredovanju med prusko vlado in kurijo pripisuje. — Odlikovan je bil dalje 22. t. m. po nemškem veleposlaniku v Rimu, Keudell-u, laški minister vnanjih zadev **grof Robilant** z redom črnega orla. Ta odlika menda ni brez vsega političnega pomena in se smatra kot nasledek ponovljene zveze med Italijo, Avstrijo in Nemčijo.

Bismark govori, kakor kdo, ki ima oblast in kteremu je dopuščeno storiti vse, kar hoče, samo da more. Skusimo te njegove besede po domače povedati, glasile bi se morda tako-le: Veste kaj, jaz bi sedaj rad imel mir, sosedje se me bodo bolj bali, prijatelji pa raje imeli, ako se ne bodem prepiral z rimskim papežem. Pa kaj? To, kar smo jim dali, to je le malenkost, naj imajo, če imajo to radi in so s tem zadovoljni. To so tako malenkostne stvari, da ni vredno, da bi se o tem prepirali. No, pa še nekaj vam moram povedati, tistega Windhorsta in njegove pristaje ne morem trpeti. Ko s papežem mir sklenem, potem bodem že te ljudi vgnal v kozji rog. Lahko porečem, to so anarhisti, a ne katoliki. — Stara basen nam pripoveduje, da so njega dni prišli volkovi k pastirju pritožiti se nad psi. Tožili so pse, da mir kalé, da že od daleč lajajo, kedar le volka zagledajo, a mi smo miroljubni in za čedami se plazimo le, kedar kako bravče opeša, si lakoto z njim vtešimo. — Sicer pa moramo spoznati, knez Bismark, ta prekanjeni diplomat, se počasi umikuje, pa se tudi včasih nazaj obrača, misleč si: Če ne bode drugače, se pa zopet povrnem.

V **Berolinu** so že od nedelje vse ulice nenavadno žive in polne ljudstva. Zarad cesarjevega rojstnega dne vse hiti v mesto iz okolice in od dalje. Mesto je pa tudi okinčano; vse je v zastavah in vencih. Kupci in obrtniki imajo najlepše dneve; posebno pa prodajalci z umetnimi plavicami imajo toliko dobro kupčijo, da jim skoraj blaga pomanjkuje, ter komaj zamorejo vsem prijateljem te cesarju priljubljene cvetice zadovoljiti. Da se enako dobro godi krčmarjem in gostilničarjem, se samo ob sebi umé.

Kakor se poroča francoskemu listu „Le Monde“ iz Berolina, je knez Bismark popolnoma zadovoljen z vojnim ministrom **Boulangerom**. Bismark se je nekda pogovarjal z nekim Italijanom ter mu rekel med drugim: „Videl sem gospoda pl. Lessepsa; ta dobri gosp. Lesseps bil je ganjen do solz, ko mu povem, da ne maram vojske in da rad odpustim francoski vladi njeno bojaželjno obnašanje ter upam, da bode v prihodnje ravnala previdneje. Jako zadovoljen sem z gospodom Gobletom in njegovimi tovariši, posebno z generalom Boulangerom. . . . Odkar je odstopil Jules Ferry, ni mi bil še noben minister tako všeč in koristen za moje namene, kakor ravno Boulanger. Ko general Boulanger Francozom obljubuje, da hoče Nemčijo razrušiti z nekim melinitom, pripravljamo se mi natihoma. V kratkem se nam Francija ne bo mogla več ustavljati. Jaz sem svojo armado pomnožil za 41.000 mož, Boulanger je svojo zmanjšal. Teh 41.000 mož stoji na francoski meji. Ko se bo treba vdariti, imamo že 100.000 mož pripravljenih. V 24 urah prekoračimo francosko mejo, predno se morajo Francozi ganiti. Na Francoskem so sicer postavili barake za 25.000 vojakov, a té so prazne. Če se boj prične posedejo naše prednje straže pripravljene barake. Francozi so dobri vojaki, pa slabo izvežbani. Imajo veliko armado, a mnogo batalijonov in stotnij le na papirji. Svet misli, da sem provzročil toliko krika le radi zadnjih volitev. Kaj še? Le strašiti sem hotel one, ki vladajo Francijo, in da se sam pripravim. Svoj namen sem dosegel. Ko se prične vojaški ples, bodisi na vzhodu ali zahodu, ob Donavi ali ob Renu, dal bom le znamenje in pripravljeni smo. Tudi vi storite tako v Italiji. Oborožite se, ob enem pa zagotovljajte mir. Jaz vam pomagam, če se Francija gane. Hočem mir, toda le z omedlelo Francijo, ki se ne more več gibati.“ — Bismark je enkrat odkrito govoril, če je vse to resnično. Skoraj je vse to malo dvomljivo. Radi pritrđimo, da so misli Bismarkove dobro izražene, a da bi jih on tako na veliki zvon obešal ter javil celemu svetu — to se nam dvomljivo zdi, ker ni bila nikoli Bismarkova navada. Mar li ga je Lah prekanil, ter to, kar je zaupno zvedel, javnosti izročil? Dandanes je vse mogoče. — Po zadnjem napadu na ruskega cara, začeli so francoski listi pisati mirno in spravljivo. Širi se prepričanje, da je zveza z Rusijo neverjetna, dokler si podajajo roko francoski anarhisti in ruski nihilisti.

Razmere med **Francijo** in Nemčijo so se navidezno mnogo zboljšale. To kaže tudi navzočnost prvih francoskih dostojanstvenikov pri svečanosti, ktero je priredil nemški poslanik grof Münster na čast rojstnega dne cesarja Viljema. „Republique Fr.“ slavi rojstni dan nekdanjega sovražnika in premagovalca z navdušenimi besedami. H koncu vendar pristavi, da se Nemčija opaja v svoji velikosti, a pride čas treznosti. Lepa je slava, velika je prostost, a še večja in lepša je pravičnost.

Italijanski prestolonaslednik, **Viktor Emanuel**, namerava se v kratkem zaročiti z nadvoj-

vodinjo **Margareto**, hčerjo nadvojvode Karla Ludovika. Tako se je poročalo nekemu Tržaškemu listu iz Rima. Je li res? Za resnico nismo porok.

Po besedah **italijanskega** ministra grofa Robilanta, ktere je brzojavil generalu Gené-ju v Masavo, moramo sklepati, da italijanska vlada pričakuje le ugodnega trenutka, da znova prične delovanje v Afriki.

„Tribuni“ se poroča 17. marca iz **Massave** o oproščenju laških vjetnikov sledeče: Ko je na večer 13. marca došlo tisoč pušek v Asmaro, poklical je Ras-Alula majorja Pianota, ter mu rekel, da so on, njegov sin Emanuel, grof Salimbeni in delavec Scaramelli oproščeni. Le Savoirouxa hoče še obdržati vjetega iz vzrokov, kterih ni dolžan povedati. Salimbeni in Piano tirjata, da izpusti tudi Savoirouxa. Ras-Alula jima dá dve uri časa, da odpotujeta rekoč: da vse obdrži kot vjetnike, ako v tem časi ne odpotujeta. Na to se odpravijo na pot. Ko dojdejo v Tilet, zvedó, da jih hočejo Asvartinci vjeti, ker je general Gené šest njihovih tovarišev izročil Ras-Aluli. Major Boretti izvó o tej nakani in se podá s 300 bašibožuki in tremi stotnijami pešcev v Saati, da varuje vračajoče se vjetnike. V Saati se srečajo. Salimbeni naznani Boretti-ju, da ima Ras-Alula 30.000 mož vojske.

Iz **Carigrada** poroča „Pol. Cor.“, da se v diplomatskih krogih govori o odstopu ministerstva, ker v zadnjem časi vedno narašča nasprotje med velikim vezirjem in večino v kabinetu.

Izvirni dopisi.

Iz **Ljubljane**, 27. marca. (Samhaber-jeve pesmi.) ktere smo o svojem času v patrijotičnem, verskem in nraavnem oziru naši mladini kot silno nevarne osvetili in ktere je deželni šolski svet krajski iz vseh šolskih knjižnic izbačiti ukazal, zdaj tudi somišljeniki Samhaber-jevi v formalnem oziru nič bolje ne sodijo. Tu podajamo ob kratkem kritiko vseučilišnega profesorja v Gradcu B. Seuffert-a v večernem listu „Deutsche Zeitung“ Dunajske dne 17. t. m., da občinstvo zvé, kako Samhaber-ja sodijo tudi drugod.

Prof. Seuffert pravi, da so pesmi Samhaber-jeve bolj popis življenja njegovega, kakor kaka knjiga, da je vse iz življenja in srca Samhaber-jevega vzeto. Iz njegovih pesmi dalo bi se prav lahko življenje njegovo popisati. Glasov pesnik nima veliko, bistroumno vbran ni čisto nobeden. Samhaber je bolj površen, bolj opazuje, kakor pa misli. V Samhaber-ju veje popolno duh ogerskega švaba Lenau-a, se nagiba k osamljenosti, večkrat, da se kar studi človeku. Lenau-vega najboljšega darú — pripovedovalnega Samhaber ne pozná. Pesnik ni epikar; njegovih balad je malo in niso najboljše. Zraven Lenau-a narekuje Samhaber-ju tudi oče Voss v svoji spalni halji njegove pesmi. Opazovanje prirode mehkužno; pesnik ne gleda jasno; podoba je redko kdaj trdno obrisana. Posnel je tudi veliko po Müller-ju; poje najrajši o spomladi; realističnih časov domišljujoči pesnik ne pozná; da bi z naravo raste, zorel, šel, skupaj spravljal, na to Samhaber ne misli; subjektivnost ga dela omejenega, nima jasnih pojmov o naravi, n. pr. smreka se granitnemu skalovju primerja. Samhaber se bolj v čutilih poskuša; nehoté tudi sam neke slabosti čuti, da je nerazumljiv, zato se k prozaičnim opazkam zateka, a ravno s tem se pesnik samega obsoja, ker je opazka večkrat sovražna pesmi, ktero hoče pojasnovati. Pesnik za resničnostjo zastaja; Goethe-jeve elegije posnema in Heine-ja. Prevelika ljubezen do starih Germanov Samhaber-ja slepega dela, nesrečno hoče Horaci-jeve kitice posnemati, se za nemštvo navdušuje, ki je nemšk v svojem moškem mišljenju, nemšk v svoji otročji ljubezni, nemšk v svojem naravnem sanjanju. Radi tega pripoznava B. Seuffert, da ga tudi milejše sodi.

Ne bili bi tega prijavi, ker bi si bili želeli, da bi Samhaber-jeva dela, kakor po pravici zaslužijo, že zdavnej pozabljena bila, a dolžni smo to storiti proti našemu občinstvu in tistim izjavam „Laib. Zeitung“ in „Schul-Zeitung“-e, ki ste krog božiča „kot vzor popolnega nemškega pesništva“ Samhaber-ja priporočale in je čuti bilo, da so naši pripravniki in pripravnice že pred prepovedijo Samhaber-jevih del siljene bile si jih omisliti. Karakteristično je ravno to, da ta kritika v „Deutsche Zeitung“ prihaja, ker se vendar tudi duh tega radikalnega lista, glasila državnozbornskega nemškega kluba, tolikanj v Samhaber-jevih spevih kaže, da, celó veččaki nam pripovedujejo, da je g. prof. Samhaber najmarljivejši sotrudnik njegov bil

iz Ljubljane. Je-li še zdaj, tega ne vémo, a „Deutsche Zeitung“ nas še vedno v jako čudnih, naši narodni stvari nič kaj prijaznih barvah šestokrat slika.

Iz **Hrenovic**, 22. marca. Včeraj sem se pogovarjal z nekim možakom o letošnjem vremenu. „Saj znate pregovor“, mi reče, „da ima sušec rep zavit“. Moje ranjke matere mati mi je pravila še otroku: „Kedar prve dni marca kos poje, gotovo vtihne zadnje dneve“. Res, za letos jo je že zdavnej umrla mamka pogodila. Tako gorko je bilo do srede marca, in kosi, kterih se po grmovji obilo nahaja, so res že prijetno peli. V tako debelem snegu pa jih je minulo vse žvrgoljenje. Marsikteri bo gotovo od mraza in lakote poginil.

Uboga žival sedaj na prostem! V neko vas le-tù priletela je velika sova, a onemogla padla sredi vasi v sneg. Otroci so jo hitro vjeli. Če si boječa sova pri belem dnevu kar v vas upa, mora biti v gozdu že skrajna sila.

V vasi Predjamo, kjer ima knez Windischgrätz svoja posestva in znani grad „Luegg“, pritekli ste dve srni naravnost med hiše. Glad jih je moral prigupati tako blizo človeških stanovanj. Bili ste revice vse utrujeni, po debelem snegu še zbežati niste mogle, ko so se jima ljudje bližali. Prav z lahka so ju vjeli in sedaj ju imajo v hlevu zaprte.

Da je pa sneg pri nas tudi imeniten, lahko iz tega spoznate, ker se je neka gospa iz Trsta nalašč pripeljala do Postojne, gledat, koliko snega je bilo tam. A tu ji ga je bilo še premalo; najela si je voz do Razdrtega, da bi po tej poti občudovala zaželjeno panoramo. Gotovo se ni kesala za potrošeni denar, ker kaj tacega se ne vidi vsako zimo.

Iz tega spoznate, gosp. vrednik, da na deželi nismo brez vse poezije, da imamo prizore zastoj, za ktere ljudje iz daljnega Trsta denar trosijo.

S Senturške gore, 22. marca. Od popoldne 13. marca noter do minulega sobotnega jutra je tu na naši gori dan za dnevom skoraj neprenehoma snežilo in nasulo se je nam snega za dve trdi zimi. Mrtvaška tihota je zdaj nastala. Ljubi tički, ki so pred kratkim časom že tako veselo prepevaje razveselovali nas, so vsi umolkni; a ne samo utihnili, temveč, kar je še veliko bolj tužno, jih je tudi na stotine pocepalo, kakor se od več strani čuje in tudi sami, žal, opazujemo to. Dopovedovali so mi preteklo nedeljo popoldne ljudje v Cerkljah in včeraj tudi v Kamniku, da je raznih tičjih mrličev veliko videti okoli pobištev in drugod. In kako bi ti revčiki ne poginili? Kje si hočejo iskati in najiti potrebnega živeža, ko vse v debelem snegu tiči; vrh tega pa še tako občutljivi mraz. Ljudje! bodite usmiljeni in postrežni ljubim tičkom o takih dogodbah; trosite jim živeža: stoterno povračevali vam bodo to blago dejanje ne le s svojim razveselilnim petjem, temveč tudi z pobiranjem tolikanj škodljivih gosenc iz sadnih dreves vaših vrtov.

Ako pa je taka huda stiska že tu pri nas na naši gori, ki je samo 674 metrov zvišena nad morsko gladino; da, če celó doli na polji ni veliko boljše, ali baje še hujši; si pač lahko mislimo nadlogo, koja gori viši in po planinah vlada. Ko sem preteklo soboto po popoldanski službi božji šel gori na Vižence, ki so debelo uro hodá od tod oddaljene, delit zakrament svetega poslednjega olja nekemu nagloma nevarno obolelemu dečku, sva z ondašnjim cerkovnikom komaj prigazila do dotične hiše; kajti segel je nama sneg skoraj do prsi. V kako veliki stiski so ljudje v takih goratih krajih o tako hudih zimskih časih! Le možki korenjaki, pa še ti le z velikim trudom, komaj prigazijo k službi božji; vsi drugi, mladi in stari, zlasti ženstvo, mora pa doma tičati. In kako huda prede divjačina v taki ojstri zimi. Koliko bo pocepalo dolgouhatih zajčkov, koliko brzožnih srn, teh lepih naših gazelic, ki se v tako debelem pa mehkem snegu nikamor ganiti ne morejo, da bi si poiskale živeža, ampak živi zakopani v sneg za gladom polagoma hirajo, pojemajo in umirajo. Danes je zopet tako černo in kislo vreme, da je joj. Brž ko ne bo zopet snežilo.

Iz **Toplic**, 26. marca. V torek, 22. t. m. popoldne je tukaj v visoki starosti, namreč 82. letu, nmril preč. gosp. Janez Cimbias, zlatomašnik in kaplan v pokoji. Truplo njegovo so izročili materi zemlji preč. gosp. Peter Urh, Novomeški prošt o navzočnosti 9 družih duhovnov. Pokojni gospod bil je res močnega in trdnega zdravja, da je mogel celih 55 let službovati kot duhovni pomočnik, ki je ves čas zvesto in vestno spolnoval svoje dolžnosti in le zadnji dve leti preživel je tukaj v pokoji. Naj počiva v miru.

Domače novice.

(Nenavadno slovesno) so včeraj č. oo. Frančiškani obhajali god svoje cerkvene in farne patrone. Imeli so namreč v ondotni cerkvi Marijinega oznanenja mil. knezo-škof pontifikalno mašo, pri kateri so jim stregli v. č. gg. kanoniki in drugi duhovniki Ljubljanski. Kaj posebnega je bilo tudi to, da so škof med veliko mašo podelili subdijakonatu mlademu redovniku, rodom Dalmatincu, bratu Antoniju Alač. Pridigali so pred škofovsko mašo v. č. o. provincijal. Okrasili so č. patri za to slovesnost svojo cerkev z raznimi dragocenimi novimi napravami. V prvič smo videli tri velike svetilnike renesanškega sloga v cerkveni ladiji viseti. Res krasno delo Ljubljanskega mojstra g. Tratnika! Kupreni so in v ognju bogato pozlačeni, srednji nosi 40 sveč, mala dva pa po 10. Jako lepo je tudi kamnosek Feliks Toman izdelal marmorno ograjo ter obhajilno mizo, ktera veliki altar obdaja od treh strani. Posebno nam dopadejo čisto beli bogato okrašeni stebrički. Ves presbiterij dobil je prav eleganten tlak iz angleškega cementa. Veliki altar, ves v svečah in cvetečih rastlinah, dobil je ob desni in levi strani rudeče pregrinjalo z zlatimi trepci, kojega držé ob vsaki strani štirje angeli. Ta naprava, dasi dragocena, nekterim dopada, drugim ne. Nove so tudi stranske cerkvene duri ob krstnem kamnu: lično domače delo z vdelanim steklom, ki prijetno svetlobo spušča v temni kot. — Pravo veselje je hoditi po Ljubljanskih cerkvah, gledajoč, kako se kar skušajo, ktera bo dostojniše bivališče živemu Bogu. To pač zadosti jasno spričuje gorečnost farne duhovščine pa darežljivost Ljubljanskega vernega ljudstva.

(Odlikovanje.) Pretekli ponedeljek je okrajni glavar Kranjski čast. materi Benedikti v Loki izročil zlati križec zaslug z lepim nagovorom. (Daljši popis slovesnosti prihodnjič.)

(Osobna vest.) Nj. ces. visokost prestolonaslednik Rudolf došel je danes zjutraj s kurinim vlakom v Ljubljano, ter se po kratkem prestanku odpeljal dalje v Opatijo.

(Javna skušnja), ktero je včeraj večer priredila s svojimi gojenci „Glasbena Matica“ v redutni dvorani, je bila prav dobro obiskana. Med mnogobrojnimi poslušalci smo videli tudi gospoda deželnega predsednika, deželnega glavarja, mestnega župana in več višjih uradnikov in celo nekaj neprijateljev, kar je dokaz, da se za marljivo delovanje „Gl. Matice“ ne le naši narodni krogi, temveč tudi nekteri naši politični nasprotniki zelo zanimajo. Spored, kateri je bil jako obsegljiv in zanimiv, vršil se je povsem redno in izvrstno. Točka za točko, bodisi na glasovirju, goslih ali petju, v katerem je nežna mladina od 7. do 18. letu dokazala napredek v umetniški glasbe, bile so jako veseljive. Med pevskimi točkami nam je bila najbolj všeč Gerbičeva „Ave Marija“, od istega „Bučelar“, v kateri je ogromni zbor nastopil; med orkestralnim Overtura iz opere „Titus“, „Scène de Ballet“ v kateri je spretno na gosli godel g. Kos; Eberhartova „Večerna“ in Mendelssohn Bartholdyjeva: Koračnica iz Oratorija „Athalia“. Na glasovirju pa „Eccosaise“, „Španjski plesi“; „Momento capricioso“ in „Polonaise“, kateri dve zadnji točki je spretno igral g. O. Dev. Omenjati nam je še gospice Daneševe, ktera je res dobro pela oddelek iz Verdijeve opere „Travijata“ in skupni zbor z orkestrom pevaje „Cesarsko pesem“.

(Slovensko gledališče.) Kakor smo že omenili, je jutri, 27. t. m. slovenska gledališčna predstava na korist režiserju in vodji dramatične šole, g. Borštniku, v dvorani čitalnice Ljubljanske. — Sedeži dobivali se bodo v čitalničnem poslopju (v trafiki) od 10. do 12. ure dopoludne in zvečer pri blagajnici.

(Vabilo) k rednemu občnemu zboru kmetijske podružnice v Novem Mestu, kateri bodo v četrtek, 31. marca, ob 2. uri dopoludne v čitalnični dvorani. Razpravljale se bodo sledeče točke: 1. Sporočilo o delovanju podružnice. 2. Sporočilo o stanju blagajnice. 3. Sporočilo odseka gledé osnove hranilnice, oziroma založnice. 4. Sporočilo o zboljšanju kmetijstva na Dolenjskem. 5. Sporočilo o filokseri. 6. Volitev novega odbora.

(Iz Celja) se nam poroča: V nedeljo 20. t. m. bil je v prostorih naše čitalnice prav mnogoobiskan shod zaupnih mož, da postavijo kandidata za volitev v državni zbor v mestni skupini Celjski dne 15. aprila. Oglasil se je kot protikandidat dr. For-

eggerju g. dr. Karol Gelingsheim, c. k. pristav okrajne sodnije na Kozjem, kot samostojni kandidat, ter prosil pismeno, naj bi njegovo kandidaturu podpirali. Z ozirom na to, ker se je g. dr. Gelingsheim vedno kazal Slovincem pravičnega, ter kot nadarjen in značajan uradnik v vseh krogih, s katerim je prišel v svojem poslu v dotiko, ter vžival splošno spoštovanje, sklenil je shod zaupnih mož njegovo kandidaturu podpirati, ter narodnim volilem nujno priporočati, da gredó vsi volit, ter volijo enoglasno g. dr. Gelingsheima. — V volilni odbor izvolijo se g. dr. Jos. Serbec kot načelnik, Drd. Ivan Dečko kot tajnik, ter gg. Lovro Baš in Jos. Žičkar; isti pa smejo odbor še pomnožiti.

(Čebelarje) opozorimo na dotični inserat v današnjem „Slovincu“. Mož je izveden, jako marljiv čebelar; njegov pitaneec zatoraj zanesljiv. Mnogo ga ima pripravljenega po médmetalnici.

Poslano.

A. Rad bi védel, ali gospoja Hribarjeva pustí „Slovana“ na mizi, da se njena nežna mladina vadi leposlovja njegovega?

B. Jaz bi rajše védel, ali nežna nevéstica dr. Tavčarjeva číta „Slovana“ in ali vé, káko leposlovje se v njem nudi Slovincem?

C. Jaz bi pa najrajše védel, kaj si mislijo A. Fekonja, S. Gregorčič in vsi oni duhovni, ki podpirajo list, o njegovem leposlovju, ki se nahaja n. pr. v „Hrvaških spominih“ Trdininih (št. 6, str. 85, 86)? Mnogo pohujšujejo bajke, a mnogo več še pohujšujejo spomini!

A. B. C.: Hrvaški spomini (oj hrvaški!) — „Videant consules!“ Resnicki.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
24.	7. u. zjut.	731.37	+ 5.2	sl. jzap.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	733.31	+ 10.2	"	del. jasno	
	9. u. zveč.	733.67	+ 5.6	sl. zap.	oblačno	
25.	7. u. zjut.	728.58	+ 3.0	sl. svzh.	oblačno	15-50
	2. u. pop.	725.74	+ 6.0	sl. vzh.	dež	
	9. u. zveč.	731.75	+ 1.6	sl. svzh.	jasno	

V četrtek dopoludne deloma jasno, zvečer oblačno. V petek čez dan deževno, po šesti uri večerna zarija, jasna noč. Srednja temperatura obeh dnij 7.0° in 3.5° C., za 2.2° nad in 1.6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

24. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 70 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	81 " 75 "
4% avstr. zlati renta, davka prosta	113 " 45 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 10 "
Akcije avstr.-ogerske banke	884 " — "
Kreditne akcije	284 " 10 "
London	127 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 12 1/2 "
Ces. cekini	6 " 02 "
Nemške marke	62 " 70 "

Tržne cene

dué 23. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 99	Špeh povojen, kgr.	— 2
Rež, "	5 20	Surovo maslo, "	— 8
Ječmen, "	4 74	Jajce, jedno	— 64
Oves, "	3 09	Mleko, liter	— 54
Ajda, "	4 22	Goveje meso, kgr.	— 66
Proso, "	4 55	Telečje "	— 36
Koruza, "	5 20	Svinjsko "	— 75
Krompir, "	2 85	Koštrunovo "	— 20
Leča, "	12 —	Pišanec "	2 85
Grah, "	18 —	Golob "	2 85
Fižol, "	12 —	Seno, 100 kgr.	6 50
Mašlo, kgr.	1 —	Slama, "	4 15
Mast, "	64 —	Drva trda, 4 □ mtr.	— —
Špeh svež, "	— 30	" mehka, "	— —

Organist in cerkovnik

ki je že več let to dvojno službo zvesto opravljal, ter si s tem tudi dobra spričevala pridobil, želi o sv. Jurji kakšno tako izpraznjeno službo sprejeti.

Prav toplo se toraj priporoča čast. cerkv. predstojništvom, naj blagovoljivo ozirata se na ponudbo, kadar tako službo oddajajo. Pisma naj se pošiljajo z napisom J. M. post rest. Litija.

Iščé se slovenskega in nemškega jezika zmožna

natakarica

poštenega vedenja, ki bi gostilno na deželi (Gorenjskem), oziroma pijačo na račun prevzela. Nastop službe o sv. Jurji. (1)

Ponudbe naj se pošiljajo pod „A. Š.“ v Jesenice (Assling), na Gorenjskem.

Vsem čebelarjem,

ki potrebujejo za svojo ljubo živalico hrane, ponuja
zdravega pitanca
 kolikor mogoče po nizki ceni podpisani (1)

Peter Pavlin,
 čebelar v Trnovem
 (v Ljubljani) pred Konjšnico št. 7.

Ernest Petrič,

orglarski mojster (1)
 sv. Petra nasip št. 65,

se priporoča prečastitim g. župnikom, oziroma cerkvenim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj,

ter prevzame tudi vsako popravo starih; isto tako izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poročstvu nizke cene in poštene postrežbe.

Gustav Treo,

trgovec v Ljubljani Preširnov trg

priporoča prečastiti duhovščini:

Cerkvene sveče iz umetnega voska razne velikosti, . kl. gl. 1.30

Cerkvene sveče iz stearina razne velikosti . . . —.90

Cesarsko olje, čisto ko voda " " —.34

Gumy olibanum (kadilo) . " " 1.20

kakor tudi raznovrstno špecerijsko blago.

Zagotavlja se točna in poštena postrežba. (3)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

ozdravila je mojo svakinjo njenih želodčevih obolenosti popolnoma, da se čutim hvaležno primornega povsodi in vsakemu to neprecenljivo sredstvo iz vsega srea priporočati.

Ludvig Zammareki, c. kr. žandarmerijski stražmester v Trstu.

Izdovateelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic po 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroskem, v Primorju, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (4)

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, vsake vrste travo, Kašelski kaps, Ribniški krompir in fižol itd.

priporoča po najnižji ceni

IVAN PERDAN

V Ljubljani. (3)

Najboljše decimalne in ravnotežne

tehtnice

z uteži ali brez tistih

z uteži ali brez tistih

prodaja po najnižjih cenah ob poročstvu

Frane Terček,

trgovec z železjem na Valvazorjevem trgu v hiši c. k. okrajnega glavarstva. (8)

Tisk „Katoške Tiskarne“ v Ljubljani.